

som den rigtige; og det er mit Haab, at Sukkerfabrikkernes Regnskab maa blive kritiseret til Bunds. Det er indlysende, at naar Staten har et Mellemsregnskab med en Virksomhed paa 500 Mill. Kr. strækkende sig over ca. 5 Aar, maa Staten være berettiget til i sidste Instans at kontrolere det aflagte Regnskab.

Det var imidlertid ikke blot Omkostningerne, der spillede en stor Rolle, men ogsaa selve Produktionsmængden. Jeg har allerede sagt, at den normale Produktion af Sukker her i Landet regnedes for at være ca. 140 Mill. kg. Men Høsten blev meget ringe, saa ringe, at vi ikke fik mere end 123 Mill. kg. Følgelig kunde der ikke blive noget nævneværdigt til Eksport, Eksporten kunde ikke blive saa stor som beregnet. Men dertil kommer, at Eksporten i Stedet for at give Overskud faktisk er kommet til at give Underskud. Jeg skal ikke være uartig mod den højtærede Landbrugsminister og sige, det er hans Skyld; det kunde aldrig falde mig ind nu at rette Bebrejdelser mod den højtærede Landbrugsminister, fordi Eksporten har givet Underskud i Stedet for Overskud. Men jeg vil sige, at man med Rette kan bebrejde Sukkerfabrikkerne, at de ikke har været opmærksomme paa, at Prisen i sin Tid var faldende. Det er afgjort, at alt det Sukker, der er eksporteret, kunde være solgt i Udlandet til en Pris af 160 Ø. pr. kg; det er solgt for et Beløb af, saa vidt jeg erindrer, under 1 Kr. gennemsnitlig.

Forholdet er altsaa blevet det, at vi paa Eksportvaren har tabt en meget betydelig Sum. Dette er beklageligt, og man har Ret til at bebrejde Sukkerfabrikkerne det, fordi de er blevet gjort opmærksomme paa, at Tiden var gaaet, da man kunde faa 160 Ø. pr. kg. Den overordentlige Kommission har intet haft med dette at gøre. Den overordentlige Kommission hørte op at eksistere allerede ved dette Aars Begyndelse, og det Udvalg, der har overtaget Den overordentlige Kommissions Forretninger, staar i et saadant Forhold til Ministeriet, at dets Initiativ, dets Handlefrihed i enhver Henseende er begrænset til det mindst mulige; det er kun et raadgivende Udvalg, som er uden Initiativ, et Udvalg, der maa nøjes med at svare paa de Spørgsmaal, der bliver stillet til det af Ministeriet.

Den Beholdning, man er gaaet ind i det nye Sukkeraar med, er for stor; der kunde have været eksporteret mere Sukker, og der kunde have været eksporteret til langt højere Priser, end Tilfældet har været. Derfor kan man heller ikke nu komme og bebrejde os, der har været med til at gøre den paagældende Indstilling, at denne ikke har svaret helt ud til de virkelige Forhold, vi havde taget vort Forbehold. Men dertil kommer, at det, der skulde give Overskuddet, hvis der var Eksportvarer til Stede, ikke er blevet anvendt paa rette Maade. Den højtærede Landbrugsminister har altsaa ikke Ret i sine Bemærkninger overfor mig; naar han siger, at jeg ikke har været agtpaaagivende nok med Hensyn til Sukkerordningen. Saaledes som Forholdene har været, har jeg været saa agtpaaagivende, som det overhovedet var muligt at være.

Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa vidtløftige Betragtninger over den højtærede Minister for offentlige Arbejders Kulkøb. Disse Kulkøb er ofte drøftet og vil ganske sikkert ogsaa i Fremtiden blive drøftet, jeg tror, den eneste Maade, hvorpaa den højtærede Minister kan blive fri for en stadig Drøftelse af Kulproblemet er ved resolut at nedsætte Prisen paa Kullene til Dagens Pris. Det er en Urimelighed, at Statsbanernes Udgifter og Indtægter beregnes i Forhold til Kulpriserne, saaledes som de var for Aar og Dag siden, ganske paa tværs af Priserne, som de nu er. Jeg skal ikke gøre Bemærkninger ud over dem, der allerede er gjort, til Kulkøbene i 1920. Jeg maa fastholde, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har været uheldig og har disponeret forkert; han har selvfølgelig gjort det i den bedste Mening, han har haft slette Raadgivere, hvis han har haft Raadgivere, hvad jeg gaar ud fra at han har haft; han har ikke henvendt sig til de rigtige Folk, Importører af Kul, thi de vilde have sagt ham, at det var et meget uheldigt Tidspunkt at købe Kul paa, som han valgte til det store Indkøb. Jeg vil afgjort hævde overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at selv om der kan findes et Forsvar for Kulpriserne i 1920, et Forsvar, der er spinkelt, men som dog kan række noget, er det ganske afgjort umuligt at finde noget Forsvar for Kulkøbene i 1921. Thi den højt-